

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **G. H.**, bývajúcej v B., v dovolacom konaní zastúpenej Mgr. M. B., advokátom so sídlom v B., proti žalovanému **Š. H.**, bývajúcemu v B., o **určenie vyživovacej povinnosti medzi manželmi**, vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 9 C 62/2005, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 19. januára 2010 sp. zn. 8 Co 2/2009 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava V z 20. októbra 2008 č.k. 9 C 62/2005-337, ktorým bol zamietnutý návrh žalobkyne o určenie výživného na manželku vo výške 10 000,-- Sk (331,94 EUR) mesačne. Zároveň rozhodol, že žalovanému sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania. Potvrdenie prvostupňového rozsudku odôvodnil jeho vecnou správnosťou.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podala žalobkyňa dovolanie, ktoré doplnil písomným podaním jej súdom ustanovený právny zástupca. Namietala v ňom vady konania podľa ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. a navrhla rozsudky oboch súdov zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uviedla, že jej nebolo umožnené vyjadriť sa ku skutočnostiam tvrdným žalovaným, a že nerozumie právnej reči, ktorú súd pri pojednávaní používa. Taktiež namietala, že jej v konaní mal byť ustanovený právny

zástupca, prípadne poskytnutý úradný tlmočník, keďže má obmedzenú schopnosť pochopenia odborných právnych otázok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) preskúmal podané dovolanie z hľadiska jeho prípustnosti a dospel k záveru, že v danej veci nie je prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O.s.p.

Prípustnosť dovolania podľa § 238 O.s.p. v predmetnej veci neprichádza do úvahy. Uvedené ustanovenie v odsekoch 1 až 3 pripúšťa dovolanie proti zmeňujúcemu rozsudku odvolacieho súdu a za určitých podmienok aj proti potvrdzujúcemu rozsudku. V zmysle odseku 4 tohto ustanovenia však dovolanie nie je prípustné vo veciach upravených Zákonom o rodine, ibaže ide o rozsudok o obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv, určení (popretí) otcovstva alebo o nezrušiteľné osvojenie. V preskúmvanej veci je predmetom konania určenie výživného, teda práva a povinnosti vyplývajúce z právneho vzťahu upraveného Zákonom o rodine; nejde však o obmedzenie alebo pozbavenie rodičovských práv, určenie (popretie) otcovstva alebo o nezrušiteľné osvojenie. Prípustnosť dovolania podľa uvedeného ustanovenia je preto vylúčená.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Dovolací súd nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonnom ustanovení. Nezistil teda ani podmienku prípustnosti dovolania, na ktorú poukazovala dovolateľka a ktorá mala spočívať v odňatí jej možnosti riadne konať pred súdom.

Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobkyni boli doručované písomné podania žalovaného a že sa zúčastňovala na pojednávaniach, na ktorých mala možnosť oboznámiť sa so skutočnosťami tvrdenými žalovaným. V priebehu konania bola zastúpená advokátkou JUDr. I. Š., neskôr Centrom právnej pomoci. O ustanovenie právneho zástupcu súdom nepožiadala, i keď bola o tejto možnosti poučená. Rovnako nepožiadala o ustanovenie tlmočníka do maďarského jazyka, keď ani namietala že by mala obmedzenú schopnosť pochopenia odborných právnych informácií a otázok. Túto skutočnosť začala tvrdiť až v dovolacom konaní v doplnku k podanému dovolaniu. Z obsahu spisu o priebehu prvostupňového a odvolacieho konania nevyplývajú žiadne také okolnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že žalobkyňa neovláda jazyk, v ktorom sa viedlo konanie. Dovolací súd preto považoval jej dovolacie námietky v tomto smere za neopodstatnené.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalobkyne podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako neprípustné odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalovanému v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 15. Júna 2011

JUDr. Rudolf Č i r č, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová